

IPC #137, fredag den 16. januar 2026: Verdensborgere, foren jer!

16. januar 2026 (EIRNS) – Det 137. online-møde i træk i International Peace Coalition (IPC) fredag den 16. januar var en kraftig opfordring til handling, hvor deltagerne fra det historiske krisemøde den 12. januar indgik i en intens dialog om de næste skridt, der skal tages. Mødet begyndte med en opdatering fra Schiller-instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, der beklagede den nuværende situation, hvor »magt giver ret, og international lovgivning er begravet«.

Heldigvis ser det ud til, at den iranske regering har været i stand til at afværge den forestående fare. Den tidligere CIA-direktør Mike Pompeo og *Jerusalem Post* har afsløret CIA/Mossads involvering i de anti regerings demonstrationer. Flere lande i regionen har grebet ind og bedt USA om ikke at angribe.

Situationen i Europa er spændt. Trump har erklæret, at han vil »ejer« Grønland, og europæiske ledere advarer om, at en amerikansk militæroperation der vil betyde slutningen på NATO. En tysk domstol har uden at nævne navne fastslået, at sabotagen af Nord Stream i september 2022 blev udført af en fremmed stat og dens efterretningstjeneste.

Zepp-LaRouche understregede vigtigheden af den ekstraordinære rundbords dialog mandag den 12. januar, som havde titlen »Det er værre, end du tror: Konsekvenserne af angrebet på Venezuela og hvordan man kan bringe verden tilbage fra afgrunden«. Mødet resulterede i et udkast til et dokument med titlen »Erklæring af 12. januar«, som i øjeblikket gennemgås af deltagerne i rundbords dialogen og snart vil blive rundsendt. Hun sagde, at vi må kræve, at regeringerne straks vender tilbage til

folkeretten, og at vi må opbygge en international civilsamfundsorganisation, der kan træde til, når regeringerne svigter.

Fred og udvikling

H.E. Donald Ramotar, tidligere præsident for Guyana (2011-2015), var en af deltagerne i rundbords dialogen, og han kom med nogle betragtninger om erklæringen. Han sagde, at de økonomiske forslag efter hans mening er vigtige, men at der skal lægges vægt på fred og på at standse faren for atomkrig. Zepp-LaRouche svarede, at årtier med organisering har fået Schiller-instituttet til at tro, at den eneste måde at mobilisere mod krig på er ved at tilbyde et alternativ i form af økonomisk udvikling. For at forhindre endnu en verdenskrig havde præsident Franklin Delano Roosevelt til hensigt at gøre Bretton Woods-systemet til en motor for udvikling, men disse institutioner blev undergravet efter hans død. Hendes afdøde mand, Lyndon LaRouche, havde forfattet vigtige økonomiske forslag, der skulle supplere ånden i den antikoloniale Bandung-konference. Ramotar svarede, at han ikke er uenig i, at fred og udvikling hører sammen, og at hans kommentarer var mere af taktisk karakter; vi må uddanne verdens befolkning i hele spektret af disse ideer, men når vi henvender os til regeringer, er et mere snævert fokus undertiden mere effektivt.

En opfordring til aktivisme

María de los Ángeles Huerta er en tidligere kongresmedlem fra Mexico, der også deltog i rundbords diskussioner. Hun sagde, at tilbagevenden til kanonbådsdiplomati signalerer sammenbruddet af det gamle paradigme og potentialet for et nyt, der skal være kendetegnet ved suverænitet og indbyrdes afhængighed. Schiller-instituttets World Land-Bridge-forslag er et eksempel på, hvad der kan gøres.

Huerta foreslog, at vi ikke kun fokuserer på, hvad staterne

kan gøre, men også på, hvad vi, folket, organiseret internationalt, kan gøre. Hun opfordrede til oprettelsen af komitéer, der kan bryde mediekontrollen og fremme planer som Schiller-instituttets. Komitéerne kan fungere som vagthunde og whistleblowere, skabe en modfortælling og gå fra at være tilskuere til sammenbruddet til at være bygherrer af den nye orden. Hun foreslog, at der blev produceret et grundlæggende videomanifest og en hjemmeside med et interaktivt kort over udvalgene. Udvalgene kan godkende og fremme erklæringen fra 12. januar.

Dr. Beatriz Bissio, lektor ved Institut for Statskundskab og Postgraduate Program i Komparativ Historie ved Federal University of Rio de Janeiro (UFRJ) i Brasilien, sagde: »Vi lever i et historisk øjeblik, hvor vi kan mærke, at store forandringer er undervejs.« Vi forstår alle, at USA er en hegemoni i tilbagegang, som trækker sig ud af vigtige våbenkontrolaftaler og gør det klart, at det er parat til at gennemtvinge sine synspunkter med magt. Hun var enig med Ramotar i, at dette er en »mafia-lignende stat«. Vi kan ikke stole på staternes reaktioner, sagde Bissio, så vi må organisere civilsamfundet, som kongresmedlem Huerta foreslår.

Hvad angår Venezuela, sagde hun, at den fungerende præsident Delcy Rodríguez giver et intelligent svar inden for de begrænsninger, der er mulige, når man konfronterer en hegemoni. Trump-administrationen søger at udvise Kina fra denne halvkugle, men næsten alle lande i Latinamerika har et yderst vigtigt forhold til Kina, hvad angår handel og infrastrukturudbygning. De røde linjer, som Trump-administrationen har overskredet, er ikke noget nyt, men en fortsættelse af en langvarig politik.

Venstrefløjen har ikke været i stand til at udøve så stor indflydelse som i befrielsesbevægelsernes storhedstid; socialismen må genvinde sin tiltrækningskraft som et alternativ til kapitalismen. Ifølge Dr. Bissio tilbyder IPC ideer, der kan hjælpe med at overvinde »fragmenteringen af

progressive bevægelser«. Hun arbejder sammen med en række venstreorienterede/progressive koalitioner samt med organisationen »Bandung Spirit«, der i dag fremmer Sukarnos ideer, herunder hans opfordring til en reform af FN. Hun foreslog, at FN skulle have hjemsted i et land, måske i Afrika, som »ikke er forurennet af den kolde krig«.

Hendes bemærkninger blev støttet af moderator Anastasia Battle, der foreslog, at IPC begynder at samarbejde med de organisationer, hun repræsenterer, og søger andre lignende organisationer, som vi kan samarbejde med. Bissio bemærkede »denne lykkelige tilfældighed« mellem hendes organisationers mål og IPC's mål og sagde, at vi har brug for et fælles arbejde for at imødekomme »kravene i dette historiske øjeblik«.

Tilbage til spørgsmålet om økonomi

IPC's medmoderator Dennis Small indskød, at »dette spørgsmål om økonomi bliver afgjort for os af virkeligheden selv... Et af de mest ødelæggende våben, der allerede er blevet taget i brug, er finansiel krigsførelse.« Sanktioner mod Iran og Venezuela har skabt grobund for ustabilitet i disse lande. Milei vandt præsidentvalget i Argentina på grund af »total finansiel krigsførelse« fra IMF og andre, hvilket skabte et de facto statskup, sagde Small. Det største problem, som Brasiliens præsident Lula står over for, er Brasiliens centralbank, som styres af Wall Street og City of London, har meget høje renter og ikke vil yde kredit til udvikling. Brasilien er oligarkernes vigtigste regionale mål.

Bissio var helt enig, især med hensyn til spørgsmålet om Brasiliens centralbank. Et af imperialisternes redskaber er, at medierne systematisk angriber Lulas initiativer ved at bruge »såkaldte specialister på det økonomiske område« for at undgå at afsløre sig selv som oligarkiske agenter.

Diskussion

En deltager fremsatte et humoristisk forslag til en roman, hvor USA styres af en galning, Storbritannien af en zombie og Tyskland af en varulv, der forvandler sig ved hver fuldmåne. Han sagde, at det kunne blive en bestseller. IPC besluttede, at det var en fantastisk idé, og den vil blive forelagt et par forfattere til overvejelse.

En fast deltager sendte et spørgsmål om, at Peru er blevet et mål på grund af Chancay-havnens betydning for handelen med Kina. Dr. Bissio kommenterede, at Brasiliens overraskende veto mod Venezuelas optagelse i BRICS må forstås som en konsekvens af de interne konflikter i Brasilien. Denne fejl blev delvist rettet ved en erklæring, der kaldte beslaglæggelsen af Maduro for en kidnapning. Dennis Small bemærkede, at briterne stoler på taktikken »del og hersk«, og derfor må vi svare med Cusas »sammenfald af modsætninger«. Peru, sagde han, bør være på vagt over for Nord Stream-lignende sabotage af Chancay-havnen. Brasilien og Peru må arbejde sammen, selvom de har forskellige politiske ideologier.

Kongresmedlem Huerta og Zepp-LaRouche opfordrede begge til en øjeblikkelig indsats for at oprette en hjemmeside og aktivere de foreslåede udvalg. Ramotar var enig og tilføjede, at vi på grund af USA's strategiske betydning må støtte og fremme Diane Sares præsidentkampagne i USA. Mamdanis valgsejr i New York City viser, hvad der er muligt.

Afslutningsvis var Zepp-LaRouche og de øvrige deltagere i IPC klar til at lancere en opfordring til frivillige om at melde sig, oprette forskellige udvalg og etablere en central hjemmeside til organisatoriske formål. [eir]